

پنجشنبه ۱۹ فروردین ۱۴۰۰، ۲۵ شعبان ۱۴۴۲، ۸ آوریل ۲۰۲۱، سال هجدهم، شماره ۴۸۹۷

محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران که در سومین مقصد سفرش به آسیای مرکزی در نورسلطان پایتخت قزاقستان حضور دارد، روز چهارشنبه در نوزدهمین نشست مجازی وزرای امور خارجه سازمان همکاری اقتصادی ۸ کشور در حال توسعه موسوم به «دی ۸» شرکت کرد و به ایراد سخنرانی پرداخت. وزیر امور خارجه ایران در سخنان خود ضمن اشاره به بحران بی‌سابقه کرونا و آثار مخرب آن بر اقتصاد کشورهای عضو یادآور شد: یکی از درس‌هایی که باید از این بحران گرفت، این است که چطور یک بحران بهداشتی می‌تواند به بحران‌هایی همچون بحران اقتصادی، بحران بشر دوستانه، بحران آموزشی و افزایش نابرابری‌ها در جامعه بین‌المللی تبدیل و هز پنه‌اصلی آن نیز بر کشورهای در حال توسعه تحمیل شود. ظریف همچنین ضمن اشاره به تحریم‌های ظالمانه امریکاعلیه مردم شریف ایران در دوران همه‌گیری کرونا از راه‌های حسن همبستگی بین ملت‌ها و نیز تمایل به همکاری در شرایط بحران به عنوان درس‌های مثبت دوران کرونا یاد کرد. وزیر امور خارجه در بخش دیگری از سخنان خود تسهیل و افزایش تجارت، گسترش ارتباطات حمل‌ونقلی، تقویت گردشگری و بهربرداری از ظرفیت‌های فناوری‌انو انسانی به ویژه جوانان را از جمله اولویت‌های سازمان دی ۸ برای همکاری قلمداد و آمادگی کشورمان برای همکاری جدی در این حوزه‌ها را اعلام کرد. نشست وزرای خارجه سازمان دی ۸ به ریاست وزیر امور خارجه بنگلادش و با حضور وزرای امور خارجه مصر، اندونزی، جمهوری اسلامی ایران، مالزی، نیجریه، پاکستان و ترکیه در نشست دهمین نشست سران این سازمان برگزار شد. نشست مجازی سران سازمان دی ۸ قرار است امروز پنجشنبه با حضور حسن روحانی، رئیس‌جمهور ایران و به ریاست نخست‌وزیر بنگلادش برگزار شود.

ادامه از صفحه اول

همکاری با چین و اینکه دوباره برجام

از اتفاق باید تذکر داد که مهم‌ترین تاکتیک‌های ممکن برای افزایش و توسعه منافع ملی در تعاملات بین‌المللی سیاست موازنه مثبت و نیز موازنه منفی است که به اقتضای شرایط می‌توان در هر به‌راهی یکی را برگزید. امروز به‌ی نظر می‌رسد با توجه به فشاری که از غرب بر ایران تحمیل شده، سیاست موازنه مثبت کاربرد بیشتری داشته باشد و با تکمیر روابط با چین و روسیه و یادکر مجدد اینکه نباید این نزدیکی‌ها را در قالب دو قطبی جنگ سرد و قرن بیستمی ارزیابی کرد ضمن تأمین منافع ملی می‌توان از آن برای خنثی‌سازی فشارهای امریکا و تحریک اروپا به تعامل نزدیک با ایران استفاده کرد. این البته هرگز نباید به عنوان یک بازی کت‌و‌ماتد استفاده ابزاری از روابط با یک کشور دیده‌شود بلکه اتخاذسیاست گسترش تعاملات بین‌المللی در چند سطح می‌تواند همواره دنبال شده و منافع ملی را از چندین مسیر تأمین کند. در نهایت به نظر می‌رسد اولاً باید از واکنش‌های احساسی و تحت تأثیر رسانه خودداری و تلاش کرد تا بیشترین اطلاعات ممکن، از مبادی رسمی و موثق به دست آورد و آن را دستمایه تحلیل قرار داد ثانیاً در تحلیل موضوع بیشتر با متخصصان غیر مغرض مشورت کرد. هر چند در مواردی مانند سند جامع همکاری‌های ایران و چین که نه یک قرار داد یا معاهده الزام‌ر بر بلکه صرفاً یک سند راهبردی کلی و غیر الزام‌آور است، انتشار متن ضروری نیست. گویی که در تعامل چین ۴۹۹ کشور طرف همکاری‌های جامع او سست این کشور است. ضمناً باید دانست که اجرائی شدن چنین سند همکاری هم به عقد قرار دادهای مربوطه منوط است و هم به عنوان مقدمه به گوشه‌شدن گر به برجام، رفع تحریم‌ها و نیز پیوستن ایران به معاهدات ضروری انتقال مالی البته با تحفظ منافع ملی. بنابراین امضای سند جامع همکاری‌های ایران و چین نه تنها در مقابل برجام وحل مساله هسته‌ای قرار ندارد بلکه از سویی به باز شدن این گره کمک کرده‌از سوی دیگر خود برای اجرائی شدن منوط به این کشایش است. با امضای این سند اولیه با چین و نیز تحریک‌کننده به واسطه جلسات اخیر کمیسیون مشترک کرجم شاهد می‌بینی، تون در حالت خوشبینانه چشم‌انداز سیاست خارجی کشور را با توجه به ظرفیت‌های حاضر در موارد زیر پیش‌بینی کرد:

۱- گسترش روابط در حوزه سرمایه‌گذاری، زیرساخت و انرژی در سطوح تعاملات دولتی با چین
۲- گسترش روابط راهبردی و نظامی با روسیه
۳- گسترش تعاملات تکنولوژیک و تجارت بخش خصوصی و شرکت‌های متعدد کوچک و متوسط با اروپا
۴- مهار فشار امریکا با استفاده از هر‌های فوق
۵- تسهیل و تسهیل افزایش تعاملات علمی، صنعتی و تجاری با همسایگان.

نتیاه در صورت افزایش این بستگی‌های متقابل و تعاملات میان‌بین است که می‌توان مطمئن بود، دسیسه‌هایی از جنس تخر کات نظامی و تحریم‌های اقتصادی دیگر برای متخاصمان «صرفه نخواهند داشت» و ایران با اقتدار تمام در نظم پیش‌روی بین‌المللی پذیرفته‌شده جای خود را بیش از پیش باز خواهد کرد چرا که در هر دعوی بالقوه چندین و چند طرف هستند که به واسطه منافع خود ناگزیر از دفاع عملی از موضع ایران خواهند بود. بنابراین به نظر می‌رسد ضمن خودداری از اضطراب تحمیل شده از طرف رسانه‌ها با تمرکز بر وقایع، متون رسمی و تحلیل‌های جدی و نه بدخواهانه می‌توان به تضمین و توسعه منافع ملی کمک کرد و از این انرژی انباشته و محترم شهروندان در راستای اعتای کشور بهره‌برد.

گزارش روز

آی‌عقب‌نشینی نظامیان امریکایی در دستور کار گفت‌وگوهای استراتژیک بغداد و واشنگتن است؟

شهباب شهسواری

وزرای خارجه عراق و امریکا، روز چهارشنبه در تازهای از مذاکرات موسوم به «گفت‌وگوهای راهبری عراق و امریکا» را از سر گرفتند. این گفت‌وگوها در شرایطی آغاز می‌شود که قرار گرفتن موضوع خروج نظامیان امریکایی از عراق در دستور کار آن، یکی از اصلی‌ترین خواسته‌های تعدادی از گروه‌های سیاسی عراقی به ویژه حامیان حشدالشعبی و گروه‌های مقاومت است. براساس مصوبه زمستان ۱۳۹۸ پارلمان عراق، دولت این کشور باید به سرعت شرایط برای خروج کامل نظامیان بیگانه از خاک این کشور فراهم کند. گفت‌وگوهایی که با نشست آنتونی بلینکن و فواد حسین، وزرای خارجه دو کشور از دیروز آغاز شد، قرار است سومین دور از گفت‌وگوهای راهبردی دو کشور باشد که از دوران نخست‌وزیری نوری المالکی ۱۳ سال پیش و ۵ سال بعد از اشغال عراق توسط امریکا آغاز شد. این چارچوب گفت‌وگوهای دو جانبه هر چند سال‌ها بود حتی پس از پایان دوره پیمان امنیتی میان دو کشور متوقف مانده بود اما از سال گذشته با ابتکار دولت مصطفی کاظمی از سر گرفته شد. دور پیشین گفت‌وگوهای استراتژیکی میان امریکا و عراق در دوران ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ و تنها چند ماه بعد از اقدام امریکا در عملیات تروریستی که منجر به شهادت سردار قاسم سلیمانی

ترجمه روز

وحشت جهانی از بازگشت طالبان

«گروهی از وحشتناک‌ترین انسان‌های روی زمین» توصیف می‌کند.

در عمل ترامپ حاضر شد افغانستان را به تروریست‌ها و حامیانشان در پاکستان تحویل دهد؛ پاکستانی که ارش قدرتمندش گروه طالبان را به وجود آورد همچنان از رهبرانش میزبانی می‌کند و برای جنگجویان آن به پناهگاهی امن تبدیل شده است. ارتش پاکستان پیروز واقعی توافقی است که می‌تواند افغانستان را به همسایه‌ای ضعیف و شکننده تبدیل و نفوذ بر آن را برای اسلام‌آباد تسهیل کند.

با این حال طالب پس از ورود به کاخ سفید بلافاصله از توافقی ترامپ حمایت کرده و رزمای خلیل‌زاد را در سمت خود به عنوان نماینده ویژه امریکا در مساله صلح افغانستان ایفا کرد. خلیل‌زاد که خود در افغانستان به دنیا آمده توانسته روابط نزدیکی با طالبان برقرار کند اما در ایجاد زمینه مشترک با دولت افغانستان ناکام بوده است. پیش‌نویس طرح صلح یابند که اخیراً دستخ‌ای از آن به بیرون در کرد، تلاش مفرط او برای حل و فصل مساله افغانستان و نیز خن شدن نیروهای امریکایی تا ضرب‌الاجل اول مه شران می‌دهد.

براساس این پیشنهاد، یک دولت انتقالی جدید جای اشرف غنی رئیس‌جمهور افغانستان را می‌گیرد. طالبان قرار است نیمی از این دولت جدید را در اختیار داشته باشد. آنتونی بلینکن، وزیر خارجه امریکا در نامه‌ای به غنی او را تحت فشار قرار داد تا «نقشه راهی را برای رسیدن به یک دولت جدید و فراگیر» و یک قانون اساسی جدید تدوین کند. او اعلام کرد از دولت ترکیه می‌خواهد میزبانی و نشست بین دولت کابل و نمایندگان طالبان را به منظور «تهایی کردن توافق صلح» برعهده بگیرد. لحن دستوری نامه بلینکن باعث شد امرالله صالح، معاون رئیس‌جمهور افغانستان اعلام کند کابل هیچ‌گاه «صلح دستوری و تحمیلی را نمی‌پذیرد.» دولت یابین باید به یک‌سوال محوری پاسخ دهد: چگونه یک گروه تروریستی می‌تواند بخشی از دولت باشد در حالی که همچنان به برتری نظامی و تحمیل دوباره حاکمیت خونخوار و متعصب دولت کابل پایبند است؟ طالبان می‌خواهد با ایجاد تأخیر در مذاکرات برای خود قدرت مطلق به‌وجود بیاورد. همین مساله نشان می‌دهد چرا طالبان این قدر مذاکره با دولت کابل در خصوص تقسیم

Jahan@etemadnewspaper.ir

جهان

سوزه روز

نگرانی اسرائیل از موضع‌گیری‌های راب مالی درباره ایران

لایوهار کو

ترجمه: بنیامین صادقی

مقامات ارشد اسرائیل روز یکشنبه گفتند که اظهارات مقام‌ها و پیام‌های مختلف دولت یابند در مورد توافق هسته‌ای ایران از چند روز مانده به آغاز مذاکرات غیرمستقیم در وین بین طرفین، «بسیار نگران‌کننده» است. راب مالی و جان کری در گفت‌وگوهای هسته‌ای ایران در لوزان در سال ۲۰۱۵ شرکت کرده بودند. آنها برای نگرانی‌های خود راب مالی، در مصاحبه‌ای در روز جمعه هفته گذشته با بی‌بی‌سی، در مورد بازگشت به برنامه جامع اقدام مشترک ۲۰۱۵ بدون هیچ عنصر اضافی که آن را طولانی‌تر و قوی‌تر کند، صحبت کرد. اعلام کردند. مالی گفته بود: «هدف این است که ببینیم می‌توانیم توافق کنیم که ایالات متحده برای بازگشت به توافق هسته‌ای چه اقداماتی را باید انجام بدهد یا خیر و ایران چه قدم‌هایی را برای بازگشت به توافق هسته‌ای برمی‌دارد.» او در مورد کارزار فشار حداکثری دولت ترامپ علیه ایران، گفت: «ایالات متحده مجبور است تحریم‌هایی که با توافق هسته‌ای با ایران مغایرت دارد را لغو کند... تا ایران از مزایایی که قرار بود از این معامله بهره‌مند شود، برخوردار شود و استفاده کند.» مالی به طور مکرر از لزوم تعادل و هم‌ارزی بین ایالات متحده و ایران در رفتارهای خود سخن گفت و به «عدم اعتماد متقابل» بین دو کشور اشاره کرد. او گفت: «اینکه چه کسی وزن بیشتری دارد، مهم نیست. مهم این است که هر دو طرف آماده هستند تا باری را که باید تحمل کنند، به دوش بکشند. مالی هشدار داد که ایالات متحده با ایران در مواضع خود بیش از حد قاطعانه عمل نمی‌کنند.» او گفت: «اگر هر دو طرف موضعی حداکثری داشته باشند و بگویند که طرف مقابل باید قبل از اینکه با اینج حرکت کند، ابتدا همه کارها را انجام دهد، من فکر می‌کنم که نتایج آن مساله دشوار است.» مالی تأیید کرد که دانشمندان هسته‌ای ایران به دلیل تخطی مداوم از برجام، اطلاعات و تجربه بیشتری نسبت به سال ۲۰۱۵ دارند. اما مالی هیچ راه‌حلی ارائه نداد، فقط گفت که «بحث‌های دشواری در مورد آنچه باید انجام دهم، وجود دارد تا ما و دیگران... راضی باشیم که ایران با تعهدات خود بازگشته است.» یک مقام ارشد اسرائیلی گفت: «گر این سیاست امریکایی است، ما نگران هستیم.» این منبع گفته است که اسرائیل با طالبان پروها را در بالاترین سطح خود در مراحل بالا برده، زیرا «در گذشته، دولت یابند در مورد یک معامله «ولولاتی و قوی‌تر» صحبت می‌کرد و ادعا می‌کرد که آنها به دنبال چیز دیگری هستند و این در مصاحبه مالی نبود و همه چیز در مورد بازگشت به قسار داد ۲۰۱۵ بود.» این منبع گفت: «در هیچ جای مصاحبه، مالی نمی‌گوید که هدف، جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای است. او در هیچ کجا ارتباطی را به رفتار ناشایست متهم نمی‌کند... او در هیچ‌کجای مصاحبه دربار، راهمیت مشورت با متحدان امریکایی در منطقه صحبت نکرده است.» این منبع افزود: «در معامله قدیمی، تحریم‌های سنگین در سال ۲۰۲۵ از بین می‌رود و در سال ۲۰۳۰، تمام محدودیت‌های هسته‌ای پایان می‌یابد. حتی اروپای‌های می‌گویند که تولید فلز اورانیوم توسط ایران وحشتناک است و این در سال ۲۰۳۰ قانونی می‌شود و از این معامله‌ای است که می‌خواهند به آن برگردند؟» در مورد تعادلی که رابرت مالی بین ایالات متحده و ایران ترسیم می‌کند، این مقام با حالت کنایه می‌زی گفت: «او مانند سازمان ملل رفتار می‌کند و می‌گوید هر دو طرف به یکدیگر بی‌اعتماد هستند.»

این مقام رسمی حدس زد که امریکایی‌ها ممکن است در صورتی را مطمئن ببینند، زیرا در اسرائیل هیچ دولتی وجود ندارد و آنها می‌توانند فکر کنند نخست‌وزیر بنیامین نتانیاو پاسخی قوی به مذاکرات با ایران نخواهد داد. با این حال، نتانیاو در هفته‌های آینده سخنرانی‌های عمومی بزرگی را در روز پنج‌شنبه هولوکاست و روز یادبود جان اسپریدگان جنگ‌های اسرائیل خواهد داشت و مواردی که او در گذشته در قبال ایران مطرح کرده است را بیان می‌کند. بلینکن و وزیر امور خارجه گای اشکانزی روز جمعه صحبت کردند و موضوع ایران مطرح شد، هر چند در مورد اظهار نظرهای مالی بحثی نکردند. بلینکن یک رویکرد تدریجی با ایران را به داد که منجر به «برجسته‌تر شدن برجام» می‌شود. برداشت اسرائیلی‌ها از بلینکن این است که دولت یابند «مید خود را به گفت‌وگوهای این هفته در وین نمی‌گذارند» تحریم‌ها دارد.

مقامات اسرائیلی همچنان از امریکایی‌های می‌خواهند اطمینان حاصل کنند که بازسازی‌های «در هر زمان و هر مکان» توسط ژانرس بین‌المللی انرژی اتمی «آنها در کم می‌کنند که ایران به سمت رد هر گونه اعلامیه یا برنامه جدید متمایل است... این موضوع سخنی برای بازگشت به برجام و برداشتن همه تحریم‌ها دارد.»

مقامات اسرائیلی هم‌چنان از امریکایی‌های می‌خواهند اطمینان حاصل کنند که بازسازی‌های «در هر زمان و هر مکان» توسط ژانرس بین‌المللی انرژی اتمی «آنها در کم می‌کنند که ایران به سمت رد هر گونه اعلامیه یا برنامه جدید متمایل است... این موضوع سخنی برای بازگشت به برجام و برداشتن همه تحریم‌ها دارد.»

مقامات اسرائیلی هم‌چنان از امریکایی‌های می‌خواهند اطمینان حاصل کنند که بازسازی‌های «در هر زمان و هر مکان» توسط ژانرس بین‌المللی انرژی اتمی «آنها در کم می‌کنند که ایران به سمت رد هر گونه اعلامیه یا برنامه جدید متمایل است... این موضوع سخنی برای بازگشت به برجام و برداشتن همه تحریم‌ها دارد.»

مقامات اسرائیلی هم‌چنان از امریکایی‌های می‌خواهند اطمینان حاصل کنند که بازسازی‌های «در هر زمان و هر مکان» توسط ژانرس بین‌المللی انرژی اتمی «آنها در کم می‌کنند که ایران به سمت رد هر گونه اعلامیه یا برنامه جدید متمایل است... این موضوع سخنی برای بازگشت به برجام و برداشتن همه تحریم‌ها دارد.»

بیانیه آمده است: «هم‌زمان با آغاز دور سوم گفت‌وگوی عراقی - امریکایی انتظار داریم که تیم مذاکراتی شجاع و غیرتمند عراقی حاکمیت کامل ملی را محقق کند و به حضور بیگانگان به صورت کامل پایان دهد و این امر با تدوین یک جدول و برنامه زمان‌بندی شده آشکار و مشخص با بازه‌های زمانی کوتاه برای عقب‌نشینی نیروهای رزمی خارجی، بازپس‌گیری پایگاه‌های هوایی عراق در عین‌الاسد و حریر از سوی نیروهای امنیتی و کنترل کامل بر آسمان عراق میسر می‌شود.»

مقام عراقی: خروج امریکایی‌ها در دستور کار گفت‌وگوهاست
کاطع الر کابی، عضو کمیسیون امنیت و دفاع پارلمان عراق در گفت‌وگو با روزنامه دولتی الصباح تصریح کرد: «این دور سوم گفت‌وگو میان دو دولت عراق و امریکا طی مدت کمتر از یک سال گذشته است. این گفت‌وگو شامل امور جدیدی خواهد بود و مکمل گفت‌وگوهایی است که از سال‌ها پیش در دوره نخست‌وزیری نوری المالکی آغاز شد و مقدمه‌ای بر ایجاد یک مبنای جدید است و باید مساله عقب‌نشینی نیروهای امریکایی از عراق بر اساس مصوبه مورخ ۵ ژانویه ۲۰۲۰ پارلمان عراق در آن بررسی شود.» او تصریح کرد: «نخست‌وزیر، یک کمیته به ریاست وزارت خارجه و عضویت مشاور امنیت ملی، رئیس ستاد مشترک ارتش و رئیس دفتر نخست‌وزیری تشکیل داده که مأموریت آن تدوین برنامه‌ای برای خروج نیروهای امریکایی از عراق است. این کمیته با امریکایی‌ها درباره برنامه خروج نیروهای امریکایی از عراق گفت‌وگو می‌کند و این امر یکی از محورهای گفت‌وگو راهبردی میان دو دولت عراق و امریکا خواهد بود.» الر کابی همچنین گفت از دیگر محورهای گفت‌وگو میان طرفین، مبارزه با تروریسم، روابط دو جانبه در سطح وزار تخانه‌های کشور، دفاع، آموزش و پرورش، آموزش عالی، برق، مشاور امنیت ملی و برخی وزارت‌خانه‌های خدماتی است که اقدامات مشترک میان دو دولت امریکا عراق به آنها ارتباط دارد. او تأکید کرد که محور اصلی این گفت‌وگو، مسائل مربوط به مبارزه با تروریسم و برنامه خروج نیروهای امریکایی از عراق خواهد بود.

اسرائیل خواهان ماندن امریکا در عراق است
روزنامه اسرائیلی جزوزالم پست در گزارشی با اشاره به قرار گرفتن موضوع خروج نیروهای امریکایی در دستور کار گفت‌وگوهای راهبردی عراق و امریکایی نویسد: «هر چند موضوع امریکا در عراق چندان قدرتمند نیست اما بسیاری از متحدان منطقه‌ای این علاقه‌مندند که امریکا در عراق باقی بماند. اسرائیل یکی از این دولت‌هاست چرا که نگرانی‌هایی دارد که گروه‌های هوادار ایران از خاک عراق برای انتقال سلاح به سوریه استفاده کنند و حتی وارد خانه‌ها و موشک‌های بالستیک در عراق ایجاد کنند که باعث ایجاد ترس و تهدید کند.» این روزنامه در ادامه استقلال عراق را نفی می‌کند و مدعی می‌شود که موجودیت عراق «یک موجودیت خیالی» است و توضیح می‌دهد: «این گفت‌وگوها با عنوان گفت‌وگوهای استراتژیک دولت عراق با ایالات متحده یاد می‌شود اما عملاً دولت عراق یک موجود خیالی است. به این دلیل خیالی است که عراق زیر سایه فساد، فقدان زیرساخت‌ها، شبه‌نظامیان و شکاف‌های مذهبی از بین رفته است.»

منبع: پراگکت سیندیکیت

قدرت را عقب می‌اندازد. در شرایطی که راهبرد امریکا به نقطه شکست نزدیک می‌شود اکنون یابند می‌گوید خارج کردن نظامیان امریکا تا ضرب‌الاجل اول مه بسیار دشوار است اما این نیروها تا سال آینده میلادی از این کشور خارج می‌شوند. اگر یابند پیش از ۲۰۲۲ همه نیروهای امریکا را خارج کنند، تروریست‌ها به احتمال زیاد موفق می‌شوند پیش‌چشم‌ان او کل افغانستان را تصاحب کنند. در واقع اظهارات یابند این اطمینان را به طالبان می‌دهد که برای تصاحب کابل تنها باید چند ماه دیگر صبر کنند. در امریکا بحث بر سر این است که با خروج نیروهای این کشور از افغانستان، القاعده می‌تواند پایگاهش را دوباره بازسازی کند، یا شاید دانش بتواند حضور خود در افغانستان را گسترش دهد. با این حال نکته‌ای که در این بحث‌ها نادیده گرفته می‌شود این است که تروریسم افراطی، جنبش ایدئولوژیکی است که باعث اتحاد گروه‌های افراط‌گرا می‌شود و نیازی نیست این گروه‌ها اقدامات‌شان را با یکدیگر هماهنگ کنند. شاید شبه‌نظامیان طالبان هدف جهانی در سر نداشته باشند اما طالبان قلعه مهمی در زنجیره جنبش افراط‌گرای بین‌المللی است که باعث می‌شود حشمت‌الله علیه مسلمانان غیرسنی به یک خشم جهانی و خشن علیه مدرنیته تبدیل شود. طالبان اگر بتواند امریکا را مجبور به خروج کرده و کابل را تصاحب کند، می‌تواند منافع امریکا و دوستانش تا مدت‌ها مسایع بیند.

منبع: پراگکت سیندیکیت
تصور که افراط‌گرایان توانسته‌اند قوی‌ترین ارتش جهان را شکست دهند، می‌تواند این باور را به وجود بیاورد که قدرت امریکا رو به زوال است و جبران هم نمی‌شود. به عبارت ساده‌تر، دست‌نهایی طالبان به قدرت مطلق در افغانستان می‌تواند نسبت به هر گروه دیگری از جمله القاعده و اعضای باقی‌مانده داعش، جهان‌آزاد را تهدید تروریستی بزرگ‌تری مواجه کند. امریکا برای اینکه نگذارد این اتفاق بیفتد باید نیروهای باقی‌مانده خود را در افغانستان حفظ کند تا از این طریق بتواند از نیروهای افغان حمایت‌هوایی کند، به آنها اطمینان بدهد و از ۷۰۰۰ نیروی ناتو و نظامیان متحد آن حمایت لجستیکی کند. امریکا که اکنون حدود ۲۵۰۰ نیرو در افغانستان دارد، در اوج جنگ ۱۰۰ هزار نیرو به این کشور فرستاده بود. از وقتی مأموریت جنگی امریکا در افغانستان به پایان رسیده، هز پنه‌های مادی و تلفات واشنگتن به شدت کاهش یافته و در ۱۴ ماه گذشته هیچ امریکایی کشته نشده‌است. هرج و مرج و تضعیف دولت افغانستان شود و حفظ گروه اندکی از نیروها برای جلوگیری از جنگ داخلی و تبدیل افغانستان به کانون تروریسم یکی را انتخاب کند. گزینه اول نه تنها ابروی امریکا را پس از جنگ ۲۰ ساله حفظ نمی‌کند بلکه باعث می‌شود واشنگتن شریک جرم طالبان باشد. اگر افغانستان به دست طالبان بیفتد، منافع امریکا و دوستانش تا مدت‌ها مسایع بیند.

منبع: پراگکت سیندیکیت

منبع: پراگکت سیندیکیت